A Romániai CE –Krisztusért és Egyházért- Szövetség hírlevele

röpCE

2013. március

XIV. Évfolyam, 6. szám

„Péter azt mondta neki: Az én lábamat nem mosod meg soha. Jézus erre azt válaszolta: Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám."

(Jn 13,8)

TARTALOMJEGYZÉK

MEGÚJÍTÓ PÁRBESZÉD ADORJÁN KÁLMÁN 1

ELNÖKI BESZÁMOLÓ GROSZ IMOLA 1-2

A GNADAUI KONGRESSZUS 2-3

ERFURTI KIÁLTVÁNY 4

GENÉZIUS TÉLI TÁBOR 4

ÉGI SZEKÉR: TÁBORKIÉRTÉKELŐ 6

FÜGGŐLEGES MUNKATÁRSI HÉTVÉGE 6

MEKDSZ DIÁKTÁBOR 7-8

ONESIMUS: VALLOMÁS 9

MEGÚJÍTÓ PÁRBESZÉD

Amikor Gedeon látta, hogy az ÚR angyala volt az, ezt mondta: Jaj nekem Uram, ó Uram, mert az ÚR angyalát láttam színről színre! Az ÚR azonban ezt mondta neki: Békesség neked, ne félj, nem halsz meg! Ezért Gedeon oltárt épített ott az Úrnak, és így nevezte el: Az ÚR a békesség. Még ma is ott van ez Ofrában, Abiezer nemzetségének a földjén. (Bírák 6,22-24)

Gedeon küldetésének bár szinte utolsó, mégis legfontosabb két mozzanatát jegyzi fel a történetíró: megrettenését és békességre jutását. Párbeszédbe kerül Isten angyalával, és e párbeszéd révén lesz azzá, akivé lennie kell: szabadítóvá, hős, vitéz férfiúvá. A párbeszéd ülteti bele a vitézséget, vagy hozza elő a benne levőt? Mindegy: az Istennel való párbeszéd híján hiába van bennünk sok jó képesség: képtelenek vagyunk használni, vagy nem rendeltetésszerűen használjuk.

Isten angyalával való párbeszédében Gedeon eljut a bizonyosság kívánásáig, és kéri: „Add nekem valami jelét annak, hogy valóban te beszélsz velem!" A bizonyosságtól békességet vár és megrettenést kap. Isten megemésztő tűz. Ennek megtapasztalása több, mint amit e mondat megtanulásával felfoghatunk. Nem megtanulható, tehát egy „Meg tudsz-e rettenni Isten előtt, testvér?"-szerű mondattal nem is számon kérhető rettenet. Ahol van Istennel való találkozás, ott ez történik.

Innen is csak a szó viszi tovább: „Békesség neked. Ne félj, nem halsz meg!" Nem természetes következtetés nyomán keletkező békesség ez, mintha magától értetődő módon arra gondolhatnánk, hogy a feladatra hívottat csak nem ölheti meg az Isten. A feladatra elhívott nem magától értetődően él, hanem kegyelemből. A feladattal kapcsolatos mindennemű emberi elképzelésnek, félelemnek, ál-biztonságnak viszont megkell halnia.

Békesség! A rettenet után Isten ajándéka, ami nélkül nem lehet feladatra vállalkozni. Csak megbékélt szívvel lehet Istentől való feladatokat teljesíteni. Ebből származik határozottság, csendesség, győzelem.

Gedeon Isten parancsára oltárt is épített, amit így nevezett el: „Az ÚR a békesség." A harcot nem lehetett enélkül elkezdeni. Az Isten előtti megállás, elcsendesedés, ugyanakkor az Ő tiszteletének nyilvános megvallása volt az oltár, ami a történet lejegyzésekor (300-400 évvel később) még állt.

Pál apostol Krisztusról írja: „Ő a mi békességünk." (Efézus 2,14) Keresztje ma is áll, azaz az ott szerzett váltság érvényes, mert élő, feltámadott Uruk van. Legyen ez forrása békességünknek, kiindulópontja minden szolgálatunknak!

Adorján Kálmán

BESZÁMOLÓ VEZETŐSÉGI GYŰLÉSEINKRŐL 3.

„Krisztus-központú, sokszínű közösségek családja" – ez fogalmazódott meg legutóbb januárban vágyként a CE vezetőségben arra a kérdésre, hogy milyen társadalmat álmodnánk magunknak. Jó lenne, ha a társadalom, amelyben élünk egyre inkább Krisztusra figyelő lenne, ahol családként együtt tud növekedni és élni sok közösség. Ugyanezt szeretnénk a CE Szövetségre nézve is: hogy egyre inkább sokszínű közösségek családja lehessünk és így szolgáljuk a mi Urunkat.

De mit jelent mindez a gyakorlatban? Ezt próbáltuk továbbgondolni **február 2-án Marosvásárhelyen** tartott vezetőségi találkozónkon. Mi a CE Szövetség alaptevékenysége? Milyen szolgálatra indít ebben a században minket Isten Lelke? Miért szükséges ez a szolgálat, mi a célunk vele? Kik azok, akiket leginkább a szívünkre helyez a mi Istenünk? Hol van földrajzilag a mi szolgálati területünk? Hogyan és milyen eszközökkel lehetünk hasznos szolgák új küldetésünkben?

A fenti kérdésekre lehet, hogy máris kapásból tudnánk válaszokat felsorolni. Talán sokakban az is felmerül, egyáltalán minek ezekről beszélgetni. Mégis úgy gondoljuk, hogy szükséges megállnunk együttesen a mi Urunk előtt és Tőle elkérnünk a válaszokat. Miért? Mert több évtizede, a CE Szövetség hivatalos újrabejegyzése óta, elindultunk egy adott szolgálati úton és azóta mind missziói, mind diakóniai szolgálati területeink egyre elágazóbbak. Vajon Isten Lelkének frissessége, üdesége jellemzi a munkánkat vagy csupán a saját missziói hevünk és elképzelésünk hajt csak? Ma hova küld a testté lett Ige? Naponta tapasztaljuk, milyen sok a szükség, a hiányosság. Lehet, hogy felelősnek érezzük magunkat, lehet, hogy a tenni akarás vágya hajt. De mindezek eltörpülnek az egyetlen kérdés mögött: ma milyen szolgálatra hatalmaz fel minket mint CE Szövetséget Istenünk szava? Tudjuk-e még, hogy a felhatalmazás nélküli szolgálat puszta magánvállalkozáshoz vezet? Hisszük-e még, hogy ahol nem a Szó hangzik és történik, ott nem történik semmi, bármennyi energiát is fektetünk a munkába?

Ezért kérem még inkább testvéreimet, hogy imádkozzanak velünk együtt helyes látásért. Kérem, szólaljanak meg a *RöpCE* oldalain, vagy keressenek meg levélben (CE Szövetség Marosvásárhely, Hegyi Lajos utca 9.sz, e-mail: groszimola@yahoo.com), ha bármelyik fenti kérdés kapcsán szívükre helyezett valamit a mi Urunk. A vezetőségben sincs semmi garancia arra nézve, hogy meghallja a felhatalmazó Szót. Csak kegyelemből és közös imatusával lehetséges ez. Szolgálnunk sem lehet csak egy testként!

Csapattársaim nevében is köszönöm az eddigi imákat, s kívánom a mi Urunk felhatalmazó és kiküldő szava meghallásának kegyelmét minden atyámfiának a személyes és közösségi életben. Maradok szeretettel:

Grosz Imola,
a CE Szövetség elnöke

BESZÁMOLÓ A GNADAUI SZÖVETSÉG KONGRESSZUSÁRÓL

A Gnadaui Szövetség (Evangelisher Gnadauer Gemeinschaftsverband e.V.), a német pietista ébredési mozgalom szerveződése, 2013. január 24–27 között Erfurtban ünnepelte 125. évfordulóját. Ernyőszervezet, amely magába tömöríti a német népegyházakban működő pietista (ébredési, „hívő") közösségeket, de sok diakóniai és missziói szervezetet is, mint a CE szövetség, a Kék Kereszt, a Fehér Kereszt, a Liebenzelli Misszió, a Chrischona Központ, stb.

Az évforduló alkalmából szervezett nagyméretű kongresszus (2500 résztvevő) nemcsak visszatekintés, nosztalgiázás akart lenni, hanem egy előretekintő tervezés is, amint a neve is jelzi: Neues Wagen! Zukunfts Kongress (Új kihívások).

A 2500 küldött a Szövetség 1%-át képviselte a német egyházban tevékenykedő ébredési mozgalmaknak, diakonissza intézeteknek, misszióknak, evangéliumi üdülőközpontoknak, diakóniai otthonoknak, házaknak. Már a helyszín is kifejező volt. Erfurtban Szent Bonifácius püspökséget alapított és Luther Márton 10 évet élt itt mint egyetemista, majd mint Ágoston rendi szerzetes. Itt jutott élő hitre, itt indult hivatástudata. Erfurtban már az 1510- es években fújt a Szentlélek szele, hogy új utakon indulhasson Isten népe, az Anyaszentegyház közössége.

A találkozó tematikája három területet ölelt fel: a lelki élet, a közösségalapítás és megelevenítés ill. a közösségi és diakóniai felelősség. Az egykor Theodor Christlieb által megfogalmazott igazság: „az egyházban, ha lehetséges, az egyházzal, de nem az egyház alatt" további vállalása a jövőben is lehetőséget ígér az egyház és gyülekezeti közösségek viszonyában. Az egyháznak és a szövetségeknek, mint partnereknek közös missziói feladata az evangélium hirdetésének új lehetőségeit felkutatni, megtalálni az új nyelvet, az új formát. 1888 pünkösdjén az Evangélium hirdetésére és hiteles megélésére szövetkező lelki atyák méltó utódai itt a konferencián jövőbe tekintő hittel és reménységgel ismerték fel, hogy az evangelizáció és a közösségápolás a kezdetek óta megbízatásuk és szolgálatuk öröme. Missziói tevékenységük erejét és bátorságát, akár

másokkal közösen is célcsoportokban, házi körökben, közösségekben, gyülekezetekben, hálózati munkákban, tervek kezdeményezésében vállalják, a szó és a tett együttesében. Isten akarata vezeti őket, az Ő elhívása és küldetése, hogy amit elkezdett, Ő vigye teljességre.

Az új utak keresése a konferencia előadásain, bibliatanulmányozásain, fórumain, szemináriumain történt, gyakorlati példák bemutatása és csoportbeszélgetések által. A jelenlevők az Erfurti Impulzus, a kongresszus hitvallásának és jövőbe mutató programtervének az elfogadásával ill. közös úrvacsorázással kötelezték el magukat szolgálatra: felelősséggel, nyíltsággal, örvendezve, Urunk iránti hálával, nyitottnak és hitelesnek lenni az Örömhír továbbadásában a társadalom egésze felé. Az Evangélium az egyetlen hiteles társadalmat formáló, megtartó erő. Ezt hangsúlyozta köszöntésében Dr. Angela Merkel szövetségi kancellárnő, és Christine Lieberkhnecht, Türingia miniszterelnökasszonyának előadása is.

Az előadásokban Dr. Wolfgang J. Bittner a bibliaolvasás és tanulmányozás elmélyítésére kínált megoldást. Graham Cray Canterbury érsek elmondta, hogy az anglikán egyház 2004-es zsinata az egyházat misszió-orientált, új, friss formákat kereső szervezetként határozza meg egy változó világban. Kimondta, hogy a „Krisztus testének" építése fontosabb, mint az anglikán egyház építése és ennek érdekében összefogott a metodista és a református egyházzal, hogy hirdessék az evangéliumot a kívülállóknak.

Bob és Mary Hopkins 19 éve tevékenykednek az anglikán egyház gyülekezetépítési missziójában. Előadásukon és a szemináriumokon is az „egyház új formáiról" (*fresh expressions of Church*, röviden ***freshX***), azok jellemzőiről, létrehozásukról beszéltek. Ezalatt az idő alatt több mint 2000 ilyen kisközösség (freshX) alakult, átlagban 40 taggal. Ezeknek 40%-a soha sem volt kapcsolatban, 40%-a valamikor, gyerekkorukban voltak csak kapcsolatban az egyházzal. A fennmaradó 20% aki a gyülekezetet szervezi és kapcsolatban áll az őket kiküldő és értük imádkozó „háttér egyházzal". A freshX ma a gyülekezetek 18%-át teszi ki.

A gyülekezetépítést mint missziói utazást határozzák meg, amely gyakran egy szeretetszolgálatból indul ki (szegénykonyha, gyerekklub, kávézó-csoport, stb.) ami közösségé formálódik. Ezután következik az evangelizálás és a tanítványképzés, majd az istentisztelet kifejlődése.

Nagyon fontos, hogy megismerjék a célcsoportot, a kultúráját, „nyelvét", hogy az evangélium célba jusson.

Nicholas Thomas Wright skót professzor előadásában „Isten Országa" és „Izráel Reménysége" között von párhuzamot, három szempontot véve figyelembe: Isten visszatér, szabadulás a fogságból és az új világrend helyreállítása. A szemináriumon egy érdekes kérdést boncolgatott: az, hogy a hitvallások átugorják Krisztus életének 33 évét (*születe Szűz Máriától, szenvede Poncius Pilátus alatt*) sokakban azt az érzést kelti, hogy a négy evangélium nem fontos, csak történelmi információt tartalmaz. Ezzel a nézettel szemben kiemelte, hogy az egyház nem csak szemlélődő, de résztvevő, tanú kell legyen a világban. Nem cél nélkül „vétettünk meg", szolgálatra rendelt királyi papság vagyunk. Az evangélium pedig nem csak információ, hanem kotta, ami után játszani kell és mi vagyunk a zenészek.

A szemináriumokon is sok érdekes gondolat hangzott el. Ernst Otto Menn és Thomas Hölzemann berlini városmissziós lelkészek egy vasúti állomáson létesült gyülekezetben végzett missziós-diakóniai „határátlépéseiről" meséltek. Dr. Michael Herbst „Krízisben élni" című előadásában a normális fáradtság, a kiégés és a depresszió közötti különbségeket ismertetve rámutatott arra, hogy a lelkigondozó kapcsolatgondozó lehet csak. Dietmar Kamlach „Kinyitni az ajtókat, ablakokat…" című előadása abban szólított meg engem, hogy a keresztyén gyülekezet a bizonyságtétel háza és Krisztus levele, az imádkozó, másokhoz kilépő, a közvetlen környezetében tevékeny, Krisztust megtestesítő , királyi papság.

A Kongresszus énekével zárom rövid beszámolómat:

„Gyere új utakra! Gyere, add Neki kérdéseidet, félelmeidet, és azután tedd meg az első lépést. Gyere, imádkozzunk bátran, és azután szóljunk Jézusról, bízzunk benne, mert Ő velünk jön. Isten megtervezte ezt a világot, megteremtett téged, engem. Mi az Ő műve vagyunk, az Ő dicsőségére. Ő küldött minket ebbe a világba, megajándékozott minket, kiválasztott minket, és azt akarja, hogy mindenkor Vele éljünk. Elküldte Jézust, a bennünket szeretőt, aki bűneinket a kereszten megbocsátotta, és szabaddá tette az utat a mennybe. Ő él, örökre velünk marad, téged és engem sohasem hagy magunkra. Lelke által bátorít minket, általa tudjuk az utat a felebarát felé, Ő hívja általunk az életbe őt. Isten szeretete él és láthatóvá válik a világban, ami tetszik Neki. Ő ad erőt, hogy sóvá és világossággá legyünk."

Id. Berke Sándor, Halmen István

ERFURTI KIÁLTVÁNY

Isten szeretete minden emberre vonatkozik. Krisztus által szeretne embereket megnyerni, megváltoztatni és otthont adni nekik. Csak a Jézus Krisztussal való találkozás útján nyerhetjük el a keresztény életet, és a közösségi mozgalom által vehetjük magunkhoz az ígéret szerinti ragyogást. Neki szeretnénk újra feltárulkozni, és az Ő erejéből szeretnénk engedelmesen élni. Egyedül Ő adhat erőt tanítványainak feladataik elvégzésére, amelyek az első gyülekezetek megalapítása óta történnek, és a közösségi mozgalomban az „evangélizáció" és a „közösséggyakorlás" fogalmaival illetjük őket.

Elhívásunknak tekintjük, hogy hozzájáruljunk az emberek kereszténnyé válásához, és ahhoz, hogy szeretetteljes és hálás közösségben Isten dicsőségére és felebarátjuk gyógyulására, jólétére éljenek.

Meg kell vallanunk azonban, hogy nem mindig sikerül teljes mértékben kimutatni a szenvedélyes szeretetet és az evangéliumi meggyőződést. Gyakran megmaradunk a kegyességünk korlátozásában. Többször is megesik, hogy nem vagyunk elég bátrak, és nem mutatunk új utakat Isten összehasonlíthatatlan szeretetének megtapasztalásához. Isten bocsánatát kérjük, és megújulva szeretnénk az új feladatok elébe nézni.

Megújult erővel bontakozhatnak ki közösségeink, kapcsolataink, valamint minden missziós tevékenységünk létesítménye. Ahol ez időnként egyáltalán vagy csak bizonyos mértékben lehetséges, mások kezdeményezéseit hordozzuk vagy támogatjuk. Reménységteljesen nézünk elébe a kapcsolatok lelki megújulásnak és új módszereket keresünk. Kapcsolatokat építünk, projekteket kezdeményezünk, kivesszük a részünket a világmisszióból, csoportokat alapítunk és nagyobb közösségeket is.

Így kötődik össze számunkra szó és cselekedet. Azt éljük meg, amiben hiszünk, azaz az evangéliumot hirdetjük és a diakóniában valamint társadalmilag egyaránt elkötelezzük magunkat. Mindenben Isten akarata visz bennünket előre, az Ő elhívása és küldetése. Amit Ő elkezdett, véghez is viszi majd, az Ő dicsőségére.

BESZÁMOLÓ A KERESZTYÉN TÁBOROZÓK NEMZETKÖZI SZERVEZETÉNEK (CCI) KONFERENCIÁJÁRÓL

A Christian Camping International, azaz Keresztyén Táborozók Nemzetközi Szervezete éves konferenciát szervezett 2013. január 14-17 között a nagy-britanniai Whitemoor Lakesben. A CE Szövetség 2002. óta tagja a romániai fiókszervezetnek, pár éve vezetőségi tagnak választottak. A brit CCI az európai szervezetek mozgatórugója, és azokból az országokból is meghívtak egy-két képviselőt, ahol fiókszervezetek alakultak: Albániából, Franciaországból, Hollandiából, Lengyelországból, az Egyesült Államokból. Hazánkat a romániai szervezet ügyvezetőjével, Tudor Maracinaval együtt képviseltük.

A konferenciát Londontól mintegy 220 km-re, egy Birmingham melletti konferencia-központban illetve táborhelyen szervezték, amelyet egy bányató mellett építettek egy évvel ezelőtt. 300 személy befogadására tervezték, több kötélkerttel, mászótoronnyal rendelkezik, vízi sportokra is alkalmas. A konferenciatermek és tevékenységi helységek a központi épületben vannak, ehhez csatlakozik a kisebb-nagyobb csoportoknak kialakított nyolc szálláshely. Érdekesség, hogy a kb. 40 főnyi személyzetből 5 magyar (köztük a főszakács és a recepciós is).

A programnak lelki és gyakorlati része is volt. A napi program a kora reggeli imaórával kezdődött, majd a reggeli után áhítattal és csoportbeszélgetéssel folytatódott. Az igei bevezetőt egy sport-misszionárius tartotta, így rengeteg illusztrációt használt a sport világából, a sportolók életéből. Káleb történetéből kiindulva arról beszélt, hogy - akár egy versenyen - nem elég a jó indulás (amikor Isten megszólított), hanem fontos a jó haladás is (tökéletesen követni az Urat) a célba jutásig (milyen örökséget hagyok magam után).

Első este a más országokból érkezők egy-egy teremben kiállítást rendeztek az illető országról és az ott folyó tábori misszióról. A brit résztvevők 5 csoportban végiglátogatták és megnézték, meghallgatták a bemutatókat, majd imádkoztak az ott folyó munkáért.

A második napon két műhelyen is részt vehettem. Az egyik címe: „Lyukas-év vagy életformáló-év", amely a nyugaton már hagyománynak örvendő önkéntes-évről szólt, arról, hogy mennyire fontos a fogadó szervezet hozzáállása az önkéntesekhez, hogy számukra ne egy elfecsérelt esztendő, de egy életet, életpályát meghatározó időszak legyen. A második műhely a szervezetek vezetőtanácsának működését, szerepét, veszélyeit ismertette. A vezetőség és a végrehajtó testület közötti hatékony együttműködés feltételeiről, csapdáiról illetve azok megelőzéséről, elkerüléséről

www.cciro.ro

www.tabaracrestina.ro

CCI România

hallhattunk tanácsokat. (Nagy-Brittaniában ennek erős kultúrája, hagyományai, irodalma van).

A műhelyek között megtekinthettük a konferenciát támogatók kiállítását, ahol biztosítótársaságok, honlap-fejlesztők, dizájnerek, nyomdák, szabadidős-tevékenység-ipar (ilyen is van!) és tábori- és sportfelszereléseket forgalmazók ajánlották termékeiket a táborszervezőknek.

A szabadidős program keretén belül választani lehetett szabadtéri tevékenységek, a környék látványosságainak meglátogatása illetve a központ bemutatása között. Felszerelés hiánya miatt az utóbbit választottam. Az esti műsorban többeket meginterjúvoltak életükről, munkájukról hivatásukról, de volt kvíz, szórakoztató műsorok. Érdekes volt az egyik résztvevő beszámolója, aki a fiával 89 nap alatt átevezett az Atlanti Óceánon.

A konferencia közös áhítattal, imádsággal és úrvacsorával zárult.

A külföldi delegátusokat a brit CCI vezetői még egy napig vendégül látták. Itt egymásnak is bemutattuk az országainkban folyó munkát, elmondtuk a kihívásokat, nehézségeket és imádkoztunk egymásért.

A program csütörtök délben zárult. Mivel a repülőm csak péntek reggel indult, kihasználtam az időt, és bementem Londonba. Egy kedves skót úriember, akivel a vonaton ismerkedtem meg, megajándékozott egy térképpel, ez alapján próbáltam a maximálist bezsúfolni a minimális időbe. A Piccadilly Circus-nál szálltam ki a metróból, átvágtam a St. James parkon a Westminster apátság, a Parlament meg a Big Ben felé, majd (már sötétben) végiggyalogoltam a Temze partján a Tower Bridge-ig. Onnan vissza emeletes-buszoztam a Piccadilly Circus térre, átvágtam a Sohón, végül visszautaztam a Luton reptéri legolcsóbb, ablaknélküli easy hotel szobámba.

Halmen István

RÉSZ ÉS EGÉSZ: GENI TÉLI TABOR, HIDEGSZAMOS

Geni téli tábor február 15–17

Előadó: **Visky András**, író, dramaturg, egyetemi tanár, Kolozsvári Állami Magyar Színház művészeti igazgatója

Célcsoport: egyetemista diákok és fiatal felnőttek

„Úgy gondolom, a tábor erőssége a családias légkörben rejlett. Bár voltak „ismeretlenek” (akik nem tagjai a Geni-nek), ez azonban nem borította fel a táborban uralkodó jó hangulatot. A tábor pihenési lehetőségként volt meghirdetve, de információim szerint nem sok embernek sikerült kipihennie magát. Ez viszont egyáltalán nem volt a tábor kárára, hiszen a sok játék mellett volt lehetőségünk bibliatanulmányozásra, előadás hallgatására a teljességről és úgy hiszem, ennek megélésére is a vasárnap délelőtti Úrvacsora alkalmával.” (Szilágyi Sándor)

„Bár átlátható volt számomra a tábori program, nem láthattam előre, hogy milyen élmények, érzések férkőznek majd be a szívekbe. Egy olyan tábornak lehettem tagja, amelyben jól megfért a szervezettség a spontaneitással, az időkeretek szűke a lazasággal és az idegenség érzése a családi hangulattal. A szervezés fáradozásai váltakoztak a játékossággal és feltöltődést eredményeztek.” (Szigeti Szidónia)

„A téli tábor ízlésem szerinti volt. A helyszín eklektikus, elbűvölő, bájosan ízléstelen.
Az emberek meg beleillettek ebbe a környezetbe. Kacagtunk is sokat ezen. Jó volt. Beszélgettünk is.” (Halmen Balázs)

„A tábor vége fele kóstoltam bele a szervezésbe. Mérnöki szemmel nekem fontos volt a program betartása, amelyet néha lazán mellőztünk, de a többség ezt jól élte meg. A közösség családias volt, úgy tűnt, hogy mindenki feltalálta magát. Jó volt a szerepkörös játék, a Geni szülinapi parti. „A hab a tortán” a vasárnapi meghitt reszponzórikus úrvacsorai liturgia volt, amely egyszerre volt ünnepélyes és személyes.” (Székely József)

ÉGI SZEKÉR: TÉLI ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

A tábor résztvevői a kiértékelőlapon a *szekér* címszó alá sorolták fel azt, ami számukra pozitívum a táborból, és ezért érdemes haza vinni, emlékezni rá, s főleg megismételni, újrakezdeni. A szekér eléggé roskadozik, főleg ha félszáz fiatal poggyászát kell egyszerre cipelje, javasoljuk a táborszervezőknek még legalább három szekér beszerzését.

A tábor három napja megmozgatta a gondolatokat, érzéseket, kimozdulás volt nem csak földrajzilag, hanem saját állapotainkból, gondolatainkból is. Ebben nagy szerepe volt az előadó provokáló, ébresztgető kérdésfelvetésének: élj a jelenben, ne menekülj a kényelembe, keresztyén életed kihívásokból álljon, légy jelen, mutatkozz meg úgy ahogy vagy, van esélyed így arra, hogy megmutatkozzon benned, általad valami több, az elérhetetlen tisztaság, szentség elérhet. Újszerűség tehát, sokan örülnek annak, hogy valami *új* történt velük, másképp éltük meg az úrvacsorázást, ahol a kenyér (egy szép, nagy kerek kenyér) tényleg megtört, kettészakadt, körbeadogattuk mi magunk, s a bort is (az nem tört, hanem folyt, fogyott). Sámsonról volt szó, aki biza szeszélyes, fura életet élt, alig lehet belegondolni, s mégis. Mi is a böjt, az én böjtöm? Hagyjuk a fenébe ezt a vallásos dolgot? Vagy értelmezzük újra, hátha tényleg gyakoraltba sikerül ültetni valamiféle személyre szabott böjtöt, nem feltétlenül az evés terén – kimozdulások Berke Sanyival.

Örömről és felszabadulásról is igencsak beszélnek a hátrahagyott sorok. Nem csak egyéni gondolatok és benyomások vertek gyökeret, hanem találkozások, ismerkedések történtek, „jó arcok” tűntek fel, és jó kapcsolatok épültek vagy erősödtek meg. A szabadidők, a program lazasága segített a kötetlen beszélgetések kialakulásában, ismerkedésekben, felfedezésekben. A Genéziusz társaság 15. szülinapját töltötte, ezt a táborban ültük meg, és álltuk meg, és nem álltuk meg, hogy ne röhögjünk, ne együnk tortát, ne nézzünk tábori tévét.

A programokon belül is lehetett marhulni szabadon, például a csapatjátékban, amikor különböző szerepeket aggattak ránk, és aszerint léteztünk egy órán

át, aztán „Geni-himnuszt” komponáltunk csapatonként. A társasjátékok az éjjelbe nyúltak, pedig senki sem kényszerített erre, a Geni Café egyszerűen remek volt, felhozatal terén és a kiszolgálás módjában is.

Kimozdulni, kirándulni, csak ne ránduljon ki a váll és a boka, se más egyéb. Ilyen nem történt. Voltunk a tónál. Senki sem tudott a tón állni. A nagy ház, amely bezsúfolta magába Közel-kelet minden kincsét. Mese és kicsit giccs volt a ház, de inkább mese. A környék pedig tényleg mese, csak szét kellett nézni, vagy lemenni a tóhoz.

S mi volt még? Sok minden. Filmklub és a filmélmény megbeszélése, zene is, nem is akármilyen, jó dzsesszek és blouse-ok a háttérben, és gitáros, ifis dalok az előtérben.

De mindez csak az eltöltött idő kétharmada. Mi történt a fennmaradt temérdek idővel? Ezek a profán tunya emberek azt mind átaludták. (Bán Attila)

FÜGGŐLEGES MUNKATÁRSI HÉTVÉGE (FEBRUÁR 22-24)

A Függőleges munkatársi hétvége alkalmával terepszemlére indultunk Tordára. A Kolozsvár–Székelyföld útvonalon gyakran utazók valószínű azt gondolják, mit keres a Függőleges egy olyan kisvárosban, mint Torda. Nem kellett az egész napnak eltelnie, hogy a véleményem megváltozzon. Gyönyörű templom, áhítat, társaság és végül a sóbánya meglátogatása különleges hellyé varázsolta a várost. A szervezői csapat közben elkezdte a készülődést, a megbeszéléseket. A hétvégét vasárnap délelőtti istentisztelettel és ebéddel zártuk. Este örömmel, várakozással és fáradtan tértem nyugovóra. (Lőrincz Beáta)

Öröm volt nézni, ahogyan mindenki hozzáadott valamit a szervezéshez a tehetségéből, az energiájából a közös cél elérésének érdekében. Annak ellenére, hogy több új emberrel bővült a csapat, nagyszerűen ment az együttműködés, már első este akkora volt a harmónia, hogy képesek voltunk úgy becsomagolni egy tojást, hogy az több méternyi zuhanást is túlélt. Talán ez volt a feladat, ami beindította a fantáziánkat és megszületett az idei konferencia címe: Igent a NEMre. (részlet Jósa Evelyn blogbejegyzéséből)

BESZÁMOLÓ A MEKDSZ TÉLI TÁBORRÓL: FEBRUÁR 7-10, EGER

Mi mind különbözőek vagyunk!

Főelőadó: **Martin Haizmann,** IFES, Európai Régiós Főtitkár

Célcsoport: egyetemista diákok

„Először fordultam meg a MEKDSZ (Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség) által évente megrendezésre kerülő téli táborban. A szervezők otthonosan mozogtak a kampuszon belül, mindennek megvolt a megszokott helye, ami gördülékennyé tette az alkalmat. S bár az öt órai fárasztó utazást nem tudtuk rendesen kipihenni, attól még az előadások, a csoportos beszélgetések, a szemináriumok és a különböző testet és lelket építő gyakorlatok ugyanolyan mértékű feltöltődést nyújtottak nekem is, mint a többi pihenni vágyó hazai egyetemistának. A tábor a közösség tagjainak sokféleségéről szólt, amit viszont egy cél tart össze: az örömhír átadása.” (Szilágyi Sándor)

„Nagyon tetszett a tábor ökumenikus jellege, a nyitottság

más felekezetek felé. Nagyon ötletesek voltak a műhelyek és a szabadidős programok. Az ottani közösség befogadó volt. Kellemes élményt nyújtott a Café El Mondo kipróbálása (ezúttal nemcsak hallottunk róla Krisztináéktól). A legmeghatározóbb élmény az előadótól jött, aki gyakorlatias példáival erősítette a misszió fontosságát az egyetemisták körében. Mindezeket előadásmódjának rendezettsége tette átláthatóbbá." (Székely József)

„A több mint 400 diáknak élményt nyújtó tábor testileg-lelkileg megújított. Ha a reggeli torna alatt csak a kisujjunkat mozgattuk is, estig már túl voltunk több találkozáson, beszélgetésen és egyéb profin megszervezett eseményen. Felszabadító volt számomra, ahogyan megoszthattuk hitéleti tapasztalatainkat korban és életmódban közel álló diákokkal." (Szigeti Szidónia)

„Nagyon örültem az idei MEKDSZ táborban való részvételnek. Sok élményt hagyott bennem, amiből még hosszú ideig tudok meríteni. Fantasztikus érzés, amikor megélhetjük, hogy „Mi mind különbözőek vagyunk!" Rengeteg nagyszerű tapasztalattal lettem gazdagabb, de ha egyet kellene kiemelnem, akkor a vasárnapi Úrvacsora lenne az: „Sokféle ember. Több felekezet. Eltérő hagyományok. Egy Úr. Egy különleges egység, amelyben mindenki részt vesz, vagy azon a módon, hogy eszik és iszik, vagy úgy, hogy előljárójának, mint Krisztusnak engedelmeskedik, és ezért nem eszik és nem iszik." Ez csodálatos tapasztalat volt és ezen felül ott van még az a sok ötlet, megvalósításra váró gondolat és elképzelés, amivel maradtam, na meg az a bizonyosság és meggyőződés, hogy: IGEN, mi is tudunk ilyet! Ebben sokat segített az ottani vezetők bátorítása és a kivitelezésben tett konkrét lépéseik velünk való megosztása. Örültem, hogy mindenki ennyire közvetlen. Nagyon nagy vágyam, hogy a közeljövőben mi is megszervezzünk egy ilyen jellegű találkozást és átélhessük a közösség igazi élményét!" (Madaras Zsuzsa)

ONESIMUS-VALLOMÁS

Köszönöm, hogy része lehettem az Onesimusnak!

Székely Annamária a nevem, 1995. június 13-án születtem, nemsokára 18 éves leszek. Családommal Somosdon élünk, 7 testvérem van.
Jelenleg utolsó éves vagyok a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceumban, az Onesimus projektben is befejeztem a harmadévet, és jelenleg a Senior csoportba készülök. A csoport tagjává Szabó István bácsi által váltam, aki felajánlotta, hogy legyek része egy olyan projektek, amely a javamra válik. Akkor még nem tudtam sokat az Onesimusról, de rögtön igent mondtam, mert jól hangzott egy új kihívás: fiatalok, mentorok, hétvégi kirándulások, táborok, teázgatás, és kéthetente egy olyan alkalom, amikor tanítani, nevelni próbálnak bennünket… Örülök, hogy kihasználtam azt a lehetőséget és része lehettem a közösségnek, mert ezernyi élménnyel gazdagodhattam.

A projekt – és most nem túlzok – az egyik legjobb dolog az életemben, mer tapasztalatokat szerezhettem, lehetőséget kaptam az önmegvalósításra, megtanultam kifejezni a véleményem, barátokat szereztem, fejlődtem, és szórakoztam. Az áhítatok által megerősödtem a hitben, a csoportfoglalkozásokon tanulhattam, fejlődhettem, a táborok alkalmával élményeket szerezhettem, a nyári munkatáborokon és munkahelyeken olyan tapasztalatokat szerezhettem, amiket felhasználhatok a jövőben.

Az aktív Onesimus-tagoknak üzenem, hogy ne adják fel a küzdelmet! Tanuljanak a felnőttektől, vegyenek részt minden programon, mert ezzel csak magukat erősítik, használják ki az alkalmat. Én, ha tehetném, újrakezdeném ezt a három évet. Aki teheti, jelentkezzen a Senior programba, ahol önkénteskedhet és ezáltal újra csak tanulhat.

Az Onesimus egy második iskola volt számomra, segített felkészülni a nagybetűs életre, felkészülni a nehézségekkel való megküzdésre. Felelősségvállalást tanulhattam, mások hibájából leszűrtem a következtetést, megtanultam együttműködni, s tudom, mindezt felhasználom a jövőben, az életem során.

Csak ajánlani tudom másoknak is! Ha lehetőségetek van, vegyetek részt ebben a projektben, mert megismerhetitek Istent, fejlődhet a személyiségetek, új embereket ismerhettek meg, új tapasztalatokat szerezhettek, és lehetőségetek van munkatáborokban részt venni és pénzt is keresni.

Köszönöm, hogy része lehettem az Onesimusnak!

Az Onesimus ***projekt arra törekszik, hogy szociálisan hátrányos helyzetű fiatalokat hasznos és értékes emberekként beépítsen a keresztyén közösségbe és a társadalomba. Gyakorlati és elméleti oktatásban részesíti őket, figyelembe véve a sajátos szociális hátrányból származó egyéni fejlődési hátrányokat. Programjaink közé tartoznak: kiscsoportos találkozók, egyéni beszélgetések, előadások, táborok, kirándulások, különböző sportesemények, akkreditált szakmai képzések, nyári munka cégeknél, illetve munkatáborok.***
A projekt 7 éves múltra tekint vissza, eddig több mint 100 fiatal vett részt, jelenleg 30 fő aktív résztvevő. Február végétől új csoport indul Marosvásárhelyen. Kérjük a CE Szövetség tagjait, hogy hordozzák imában munkánkat, hogy az Onesimus projekt az alábbi beszámolóhoz hasonló eredményeket érhessen el Isten dicsőségére!

2%-OS FELHÍVÁS

A **Krisztusért és Egyházáért CE Szövetség** non-profit, keresztyén civil egyesület, a **Christian Endeavours World Union** világszervezet tagja.

Az egyesület célja a keresztyén értékek ápolása és terjesztése, az egyház és a társadalom megújulása az egyének lelki megújulása által. E célok megvalósítása érdekében missziói, ifjúsági tevékenységeket szervez, szociális programokat futtat.

Mit kell tennie, ha jövedelemadójának 2%-át a CE Szövetségnek szánja?
Ha csak fizetésből van jövedelme, töltse ki a Pénzügytől kapott **230-as űrlapot** (**Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 2% din impozitul anual).**

Az **I. pontot** töltse ki személyi adataival (**név, cím, CNP**).
A **III. 2. pontnál** (**Susţinerea unei entităţi nonprofit/unităţi de cult**) be kell **x**-elni az ablakot. A többi mezőbe a következő adatokat kell beírni:
Denumire entitate nonprofit: **Asociaţia „Pro Christo et Ecclesia"**
Cod de identificare fiscală: **18502964**
Cont bancar (IBAN): **RO77 RZBR 0000 0600 0774 9501**
A **Suma** mezőbe írja be a támogatásra szánt összeget. Ha nem ismeri ezt az összeget, hagyja üresen a mezőt.

Ha más jövedelme is van, akkor a **200-as űrlapot** töltse ki.

Leadási határidő május 15. Ha a pénzügytől nem küldenek űrlapot, ön is kérhet tőlük, és helyben kitöltheti. Az űrlapot a CE Szövetség székhelyén is kérheti, illetve letöltheti a honlapunkról: http://www.ce-union.ro

Kérjük, biztassa családtagjait, barátait, munkatársait, ismerőseit, vállalkozó ismerőseit, hogy az űrlap kitöltésével támogassa munkánkat! Az űrlap sokszorosítható!

A **Krisztusért és Egyházáért CE Szövetség** non-profit, keresztyén civil egyesület, a **Christian Endeavours World Union** világszervezet tagja.

Az egyesület célja a keresztyén értékek ápolása és terjesztése, az egyház és a társadalom megújulása az egyének lelki megújulása által. E célok megvalósítása érdekében missziói, ifjúsági tevékenységeket szervez, szociális programokat futtat.

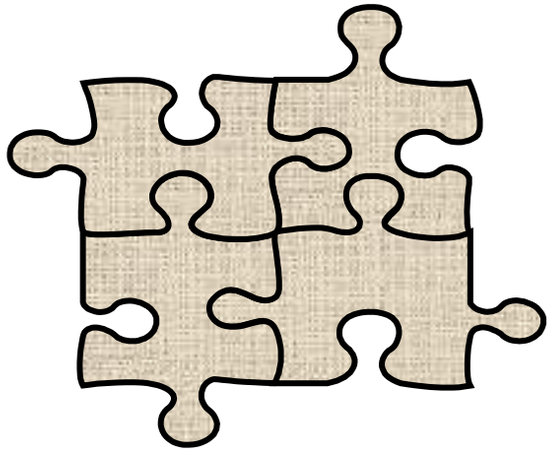

röpCE Kiadja: Romániai CE Szövetség

Szerkesztő: Deé Lukács Éva

Tördelte: Adorján Zsuzsi

Beszámolókat, híreket és bármi megosztanivalót a következő e-mail-címre várjuk: deelukacseva@yahoo.com

Imatémákat pedig az eszter@yahoo.com címre küldjék!

Köszönjük!